

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

คติจากการ์ตูน ใครทำลายศาสนา

ลิงตัวนี้เริ่มตั้งแต่สร้างกำแพง พอสร้างกำแพงเสร็จเขา(ลิง) โดดเข้ามาได้พอดี รอดตายมา เพื่อนฝูงของมันถูกเขายิงตายอยู่นอกกำแพง เพราะดงเหล่านี้มีสัตว์มีลิง ชะนี ค่างหมดไปก่อนหน้านี้อแล้ว ก็ยังมีลิง ชะนี เรามาสร้างวัดที่แรกเสียงมันร้องลั่น พวกชะนีในป่านี้ เพราะป่านี้ติดกับป่าใหญ่ถึงภูเขามองเห็น เป็นป่าทั้งนั้น พอเขาทำลายป่าก็ทำลายไปหมด สัตว์เต็มอยู่นี้ก็ตายไปด้วยกันหมดเลย แต่ก่อนมาสร้างวัด พวกหมูพวกกวางพวกเสียมี่ แต่ข้างไม่ลงนะอยู่ข้างใน กระตัง วัวแดง ก็อยู่ข้างใน มีประเภทพวกหมูพวกกวาง เก้ง สัตว์ที่เล็กกว่านั้นมีเยอะนะ พวกลิงนี้เต็ม

พอเขาถางป่าทางนั้นพวกสัตว์ที่อยู่ตักข้างในนี้ไม่ค่อยมีมาก กระรอกประมาณ ลัก ๓ ตัวหรือใจ จากเขตวัดไปถูกเขาทำลายหมด สัตว์ที่อยู่นอกจากนี้ไปตายหมดเลย ถึงภูเขา ตายหมด สัตว์เหล่านี้ที่ยังเหลืออยู่บ้าง ออกไปนอกเขตวัดก็ถูกเขฆ่า ๆ สุด ทำยตายหมดเลย พวกเม่น อีเห็น มีเยอะตายหมด หมูเป็นฝูง ๆ อยู่ในบริเวณวัดที่แรก มันออกไปเมื่อไรมันก็ตาย ๆ สุดทำยตายหมด หมูหมด เก้งหมด ก็ยังเหลือกระรอกอยู่ สองสามตัว เสือไปมาอยู่บริเวณวัดเพราะมันดงติดต่อกันหมด เสือ หมู หมี มีผ่านไป ผ่านมา เห็นรอยมันอยู่นะเสือมันผ่านเข้ามาในวัด พวกเสือโคร่งเสือดาวมีทั้งนั้น แล้ว สุดทำยเสือก็ไม่ทราบจะไปตายที่ไหน ไม่มีข่าวคราวเลยนะเสือ หมี หายเงียบ ตาม ธรรมดาเสือถูกเขฆ่าที่ไหนจะได้ยินข่าวคราวมา แต่นี้ไม่เคยได้ยินสักตัวเดียว ก็เรียกว่า ตายหมดไม่มีเหลือ

หมีก็ผ่านไปผ่านมาอยู่หมีใหญ่ นะ กลางคืนมันผ่านไป มันมีดงต่อกันไปนี่มัน ผ่านไปผ่านมา แล้วสุดท้ายก็หายไปเลย ๆ ลิงถูกเขาไล่โดดเข้ามาในกำแพงนี้ได้ มันเข้ามาได้ยังไงไม่รู้ เรียกว่าหนีตายมาได้ตัวหนึ่งที่มันอยู่ในนี้ เวลานี้ตาบอดหูหนวก มันไป ตกหลุมในวัด มันตาบอดหากินไม่ได้ เลยเที่ยวโซซัดโซเซไปตกหลุม พระเลยจับเอามา ใส่กรงขังไว้ ดูแล้วตาบอดหูหนวกไม่รู้อะไรเลย ถ้าหากพระไม่เจอมันก็ตายในหลุมนั่นแหละ เพราะไม่มีทางไปที่ไหน พระท่านจับได้ก็เลยใส่กรงเลี้ยงไว้หลายเดือนแล้วนะ ตั้ง แต่ใส่กรงนี้ไว้ เมื่อวานนี้มาถึงก็ถามดูว่ายังอยู่ยังสดชื่นอยู่ เขาก็เดินงุ่มง่าม ๆ ไปตาม ประสาเขาในคอกเหล็กคอกตาข่าย เอากล้วยเอาผลหมากรากไม้วางไว้ข้าง ๆ ที่เขาไป มาแล้วเขาก็กิน บางทีพระก็ป้อนเขา ก็ยังสดชื่นอยู่ ไห้ นำสงสาร

ที่สัตว์แพร่หลายก็พวกกระรอกมันอยู่ในนี้แล้วแพร่พันธุ์ออกไป ๆ เดียวนี้เต็ม วัด แต่ก่อนนี้มีประมาณ ๓ ตัว ๔ ตัวหรือใจ ก็ตั้ง ๔๐ กว่าปีแล้วนี้ ตั้งแต่ ๒๕๔๙ เราจำ

พรรษาที่นี้ ถึง ๒๕๔๔ ก็เป็น ๔๖ ปีที่สร้างวัด ปี ๙๘ จำที่จันทร์บุรี ๙๙ มาจำที่นี้ตั้งแต่ นั้นมาสัตว์ก็แพร่หลายละซี อย่างไก่ป่าก็มีพวกทางหนึ่งอยู่ทางครัว อีกพวกหนึ่งอยู่ทาง กุฏิพระ พอได้ยินเสียงทางนี้ขึ้น ทางโน้นก็ยกพวกมาตี อ้าว ทางนี้ได้ยินเสียงทางโน้น ขึ้น ก็ยกพวกไปตีเหมือนกัน ทีแรกมันมีสองพวก ครั้นต่อมามันก็ค่อยแพร่หลายไป ๆ มันก็เลยกระจายไป แล้วเขายังเอาไก่บ้านมาโยนที่หน้าวัดอีก เลยมาประสมกัน ไก่ป่า ล้วน ๆ ก็เลยกลายเป็นไก่บ้านไป พอถึงขั้นที่สามก็เลื่อนยศจากไก่บ้านเป็นไก่บ้านไป หมดวัดเลย ไม่รู้จักกลัวจักอะไร เต็มหมดเลย กระจอก ไก่ มาก กระจแต่ไม่ค่อยมีมาก นึก เริ่มแรกที่สร้างวัดมากนะ งูแหละกิน พวกแมวพวกงู เราจึงได้เข้มงวดกวดขันเรื่อง แมวไม่ให้เข้าเลย สัตว์ในวัดก็ค่อยแพร่หลาย ไม่ให้เข้าเลยแหละ บกพร่องตรงไหนแก้ ตรงนั้น ๆ รอบวัด ไม่ให้เข้า

แมวในบ้านกลางคืนมาหากิน กินเสร็จแล้วมันกลับไปบ้าน ค้นหาตุกกลางวันไม่มี ๆ มันกินอิ่มแล้วมันกลับไปบ้าน พอกลางคืนก็มา โน่นตอนทราบได้ชัดเจน พวก ต.ช.ด.เขาอยู่ข้างนอก มันมาจากบ้านโดยแท้ เจอข้างนอกก็ไล่ใส่ตาข่ายจับไปปล่อย ปล่อยแบบเนรเทศทั้งนั้นไม่ได้ปล่อยธรรมดาเนะ ปล่อยแบบเนรเทศ พอจับได้ พวกลูก คิษย์ลูกหาเขามาจากจังหวัดต่าง ๆ มาวัด เวลาเขาไปก็ฝากผู้ต้องหาไปกับเขา พวกแมว เขาอยู่จังหวัดไหนเขาก็เอาไป ใส่ถุงไป ไปถึงโน้นเขาก็ปล่อยที่จังหวัดเขา บางตัวก็ หนองคายบ้าง เลยบ้าง สกลนครบ้าง ร้อยเอ็ดบ้าง สารคามบ้าง อุบลบ้าง โคราชบ้าง ปล่อยแมว เนรเทศเลย ไปกับเขา เราบอกอย่าไปปล่อยตามป่าจริง ๆ นะมันหากิน ลำบาก ให้ไปปล่อยที่ใกล้เคียงกับบ้านเขา คือมันจะได้อาศัยกินในบ้านเขา ปล่อยก็สั่ง เสียบร้อย

เดี๋ยวนี้มันก็มาอยู่มาหน้าวัด เขามีชายเก็บไว้ พอเห็นเขาก็ดักไล่ใส่ข่าย ติดข่าย โส้ แมวเยอะ ทางบ้านตาดมีเยอะแมว จับได้ตัวไหนเป็นอันว่าไม่ได้กลับบ้านแหละ จับ ได้ตัวไหนต้องเนรเทศทั้งนั้น ถูกเนรเทศทั้งนั้น ที่ปล่อยใกล้กว่าเพื่อนก็ดูเหมือนจะเป็น ตัวหนึ่งที่เป็นเรื่องราว ท่านสิงห์ทอง พระขี้ตื้อ ท่านสิงห์ทองมาวัดนี้พอดีกับที่เราจะไป หนองบัวบาน ไปกราบหลวงปู่อ่อน หนองบัวบาน ที่นี่พอดีจับแมวได้ตัวหนึ่งใส่ในลัง ติดรถไป พอจะเข้าหนองบัวบานก็ไปปล่อยข้างบ้านหนองบัวบาน คือข้างบ้านนั้นเป็น วัดทางด้านโน้น ฟากบ้านทางนี้ก็ปล่อยแมว

บริเวณที่จะปล่อยแมวเขากำลังซูดไร่ซูดสวนกันอีกทีก็อยู่นั้น ไปถึงที่นั้นเป็นป่า ละเมาะเล็ก ๆ ใกล้ ๆ กับบ้านเขา ปล่อยให้มันหากินในบ้านนี้แหละ พอจอดรถก็ก พวกนั้นเขาซูดไร่ซูดสวนเขาอยู่ข้าง ๆ ทาง ต่างคนต่างหยุดเพราะรถไปจอดติดปรกติ มี พระด้วย แล้วเขาก็มองเห็นเราด้วย เขาก็ยั้งตื่นเต้น ต่างคนต่างยืนเป็นแถว ระวังนะ

ท่านสิงห์ทอง ให้พากันเตรียมตัวนะจะเอาผู้ต้องหามาปล่อยนี่ คึกคักตื่น คือระยะนั้นนี้ ผู้ต้องหาพวกคอมมิวนิสต์ จะเอาผู้ต้องหาปล่อยที่นี่ ระวังนะแถวนี้ล่ะ เขาก็ยังตื่นเนื้อตื่นตัว หือ ผู้ต้องหาอยู่ไหน อยู่ในรถนั่นแหละ ไหนไม่เห็นตัวผู้ต้องหา อ้อ ผู้ต้องหามันเป็นนักโทษจะมาเปิดเผยได้หรือ

ความจริงแมวมองอยู่ในกรมมองไม่เห็น เขาก็มองหาคนละซีเขาไม่ได้มองหาแมวพอยกกล้องออกมา ไหนผู้ต้องหา นี่ ทำไมผู้ต้องหาเป็นอย่างนี้ เขาเปิดผ้าออกดู ทำไมจึงเรียกผู้ต้องหา ก็มันขโมยกินสัตว์ในวัดเราแหลกหมดแล้ว จะไม่เรียกผู้ต้องหาได้ยังไง พอปล่อยก็วิ่งเข้าป่า พวกนั้นหัวเราะกันลั่นเอาผู้ต้องหามาปล่อย สุดท้ายเป็นแมว เขามองดูคนพวกคอมมิวนิสต์มีวเนส เขาไม่ได้มองดูว่าเป็นแมวนะ นี่ปล่อยใกล้กว่าเพื่อนตัวนี้ หนองบัวบาน นอกนั้นมีแต่เนรเทศทั้งนั้น เวลานี้ดูจะไม่มีนะ เราก็บอกถาม ต.ช.ด.อยู่บ่อย ๆ นาน ๆ มาทีหนึ่งเขาวา แต่ก่อน โห้ย มันมาเหมือนสัตว์ทั้งหลาย ทีละสองตัวสามตัว มาตามถนนบ้าง มาตามท้องนาบ้าง มาได้ทุกแห่ง ระยะนี้ไม่ค่อยมา พวกที่มานี้ส่วนมากถูกจับเอาแหละ เวลาทำอันนี้แล้วมันก็เข้าไม่ได้ก็ค่อยจางไป

เราสงวนสัตว์ในวัดเราไม่ให้อะไรมาทำลายได้นะ นกยูงก็ดูเหมือนมี ๔-๕ ตัว มันมาเอง ตัวหนึ่งบินมาจากทางโน้นลงนี่เลย ตัวผู้ มันเซื่องมาก ไม่สนใจกับคน เราเดินจงกรมเขาก็หากินเฉยไม่สนใจกับเรา ยิ่งเชื่องกว่าไก่อีกนะ ไก่ยังมีลักษณะกลัวหลบนั้น หลบนี้ อันนี้เฉยเลย ไม่สนใจจริง ๆ เฉยเลย มาทำอะไรก็ไปแบบเขาเลย งุ่มง่าม ๆ ไป ไม่มีลักษณะระเวียงระวังเลยกับเรา พอพูดถึงนี้ก็ระลึกถึงกระต่าย เมื่อเช้านี้เกือบเหยียบหัวกระต่าย เราเดินจงกรมอยู่มืด ๆ ทีสาม มันขีดปวดอะไรนี้เลยลงเดินจงกรมแต่ทีสาม เดินมืด ๆ ก็เราเคยเดินอย่างนั้น เราเดินก็ไม่ได้ระเวียงระวังอะไร ปูบปับมานี้เลย มึงมาอะไร ให้หนีไม่หนี ปูบปับมาขวางหน้า เอาตีนเขี่ยมันก็หลบมานี้ แล้วเราก็ดูไป สักเดียวปูบปับมาอีก จะเหยียบมันหลายหนเมื่อเช้านี้

กระต่ายตัวนี้มันจึงเป็นเรื่องมาหยอกกับเรานะ อยู่ ๆ มันมาขวางหน้า เดินไปก็เหยียบเอาละซี ไล้ก็ลงไปข้าง ๆ นี่เสียจะไปไหนก็ไม่ไป เราก็ดูไป สักเดียวมาทางนี้อีก หลบนั้นหลบนี้อยู่นั้น เวลากลางคืนถึงได้เห็นกระต่ายเยอะนะ กลางคืนมันออกเที่ยว เดี่ยวตัวนั้นมาเดี่ยวตัวนี้มาอยู่ในทางจงกรมเรา มันมาอยู่เรื่อย ๆ เมื่อเช้านี้ก็เจอ ๒ ตัว ตัวหนึ่งขาวเห็นชัด ตัวหนึ่งไม่ขาว ตัวที่ไม่ขาวไม่ค่อยตื่นนัก ตัวขาวนี้มันตื่นนะ มันจะมาเล่นกับเรา กลัวเหยียบหัวมันซีเราเดินจงกรม

มาก็เหนื่อย เปลี่ยนอิริยาบถยังไม่ถึงที่ นั่นเห็นไหม ไปหลายวันไม่ได้เปลี่ยนอิริยาบถเสมอ มันก็ขัดข้องอยู่ในธาตุขันธ์ เมื่อบานนี้เปลี่ยนตลอด พอมาถึงก็เข้าทางจงกรมเลย เดินจนชั่วโมงกว่ากลับเข้ามาพัก ให้พระนวดเส้นให้มันปวดมาก จากนั้น

ตอน ๓ ทุ่มกว่าก็เริ่มอีกแล้ว มันขัดมันปวด พอตี ๓ ต้องลงอีกฟาดเสียจนร่วมตี ๕ มั้ง มันยังไม่อ่อนไม่นิมก็เดินอยู่นั้นแหละ พอเข้าไปไม่นานมันก็สว่าง ตอนเช้าจึงเดินไปดู ต้นไม้ที่เขาเอามาปลูก ไม้อะไรมากมายไม่อย่างนี้ไม่มีแถวนี้ละ ต้นลั่นจี่เยอะปลูกเป็น แถวจนจะเต็มวัดแล้ว เเงาก็มี มีหลายประเภท มันผิดหูผิดตามาก มันยังงักกัน เราไป ๑๖-๑๗ วันทำไมมันเต็มไปหมดหน้าวัด มายังงักกันนักหนา พระเหล่านี้มันจะตั้งตัว เป็นโจรหรือ โล้เบี้ยเอากับพระ ว่า ดร.วินัย ส่งมาจากเชียงใหม่ ที่เอามาปลูกนี้ เรื่องก็ เลยผ่านไป ไม่งั้นจะเอาจริง ๆ นะ อ้าว พวกนี้เป็นมหาโจร พอหัวหน้าออกจากวัดมันจะ บุกวัดให้แหลกหรือนี้

ฟังว่า ดร.วินัย ส่งมาจากเชียงใหม่ คงเอารถใหญ่บรรทุกมา คันหนึ่งคงไม่พอ เพราะต้นไม้เต็มวัดเลยแสดงว่าหลายคันรถ มันจะขึ้นดีหรือ เพราะดินเปลี่ยนใหม่ดิน ถมใหม่ด้วยมันไม่มีปุ๋ย ก็ต้องอาศัยแกลบ เขาเทแกลบแล้วเอารถไถกระจายให้ทั่วถึง อาจจะเป็นอันนี้กระมังที่จะเป็นปุ๋ยมันต่อไป เมื่อเข้านี้เดินไปดูจนกระทั่งจวนเวลาพระ บิณฑบาตกลับมาเราก็เลยเข้ามา ถ้ามีปุ๋ยมันก็จะดี ก็มันไม่เหมือนดินเชียงใหม่ละซี มัน จะขึ้นหรือไม่ขึ้นเราก็ไม่ได้แน่ใจกับมัน ปลูกแล้วก็ไว้อย่างนั้นละ ต่อไปพระก็จะได้ปลูก กุฎี กระจับปี่ ตามแถวนี้ พวกนี้กำแพงเสร็จเรียบร้อยก็ไม่มีปัญหา ทางเข้าก็มีทาง เดียว พระจะอยู่ที่ไหนก็ได้ทางด้านนั้นสะดวกสบาย พระนี่แน่นขึ้นทุกวัน อย่างเมื่อเข้าที่ มาฉันนี้ก็ ๕๓ นั้นฟังซิ ที่ไม่มากก็เยอะนะ

แต่ละวัน ๆ พระน้อยเมื่อไรที่ไม่มาฉัน เป็นประจำ ๆ พวกที่จรมานี้ก็มาเรื่อย เข้าเรื่อยออกเรื่อย เมื่อเข้านี้ก็ ๕๓ ไม่ใช่เล่นนะ พอสาย ๆ หน้อยใครอยากไปป่าแก้วก็ ไปนะ เราอยากไปเมื่อไรเราก็ไปของเรา วัดป่าแก้ว เราเทศน์เวลาบ่าย ๒ โมง เราอยาก ไปเมื่อไรเราก็ไปของเรา ใครอยากไปก็ไป เทศน์แล้วกลับมาไม่ค้างเพราะไม่ไกล จาก วัดป่าแก้วมานี้ชั่วโมงพอดี เราเคยไปมาแล้ว ชั่วโมงหนึ่งพอดีเลย

เมื่อเข้านี้ไปเที่ยวดูวัดไปดูที่ใหม่เขาทำกันยังไง จึงไปเจอต้นไม้มาก ๆ ทางนี้ เขาก็กำลังตกแต่งข้าง ๆ คลอง นี้ละเขาเรียกว่าห้วยหมากแข้ง ที่ผ่านตัวเมืองอุดรเป็น ห้วยอันนี้เอง เขาเรียกห้วยหมากแข้ง ๆ ผ่านไปนี้ก็ลงเขื่อนบ้านจั่น จากเขื่อนบ้านจั่นก็ ตัดเข้าไปในตัวอุดรเลย ที่คลองตามเมืองอุดร นั้นละคือห้วยหมากแข้ง นี้เขากำลังเอา รถตบแต่งดินไม่ให้น้ำไหลข้ามเข้ามา

เราเห็นบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ซึ่งเป็นหัวหน้าประชาชนในหมู่บ้านต่าง ๆ ออก ช่วยบ้านช่วยเมืองนี้เรารู้สึกขุ่มเย็น เพราะตามธรรมดาแล้วสิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นพระก่อน อื่น เป็นผู้นำของประชาชน เพราะเป็นงานของชาติของศาสนา ประชาชนเขาก็เป็นความ อบอุ่นกับพระอยู่ในที่นั้น ๆ พระก็ควรจะให้ความอบอุ่นแก่ประชาชนด้วยการช่วยชาติ

บ้านเมือง เป็นผู้ชักนำหรือชักจูงเขา เพื่อเขาจะมีทางเดิน ต้องอาศัยหัวหน้า ๆ เป็นสำคัญ สำหรับเราเองไม่ได้เกี่ยวกับใคร ให้เป็นเรื่องของแต่ละคน ๆ คิดเองเรื่องอย่างนี้ บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์เราคิดเอง ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาจนกระทั่งผู้น้อยเป็นความชอบธรรมทั้งนั้น ถ้าผู้ใหญ่คิดอุบายวิธีการที่จะช่วยชาติบ้านเมือง ซึ่งเป็นเวลาคับขันเช่นนี้แล้ว รู้สึกว่าเราพอใจมาก แต่การพูดการจากันนั้นก็ขัดข้องไปอีกทางหนึ่ง ให้เป็นไปตามอหิชาศัยของผู้คิดผู้ทำผู้ริเริ่มขึ้นมาเอง นั้นละเป็นความเหมาะสม

อย่างเรา ๆ ก็ทำของเรา เราไม่ได้ยกตนข่มท่าน เพราะธรรมเป็นธรรม จะยกตนข่มท่านไม่ได้เลย ผิดธรรม ไม่ว่าตำหนิ ไม่ว่าชมเชย ต้องให้ถูกธรรมทั้งนั้นจึงเรียกว่าธรรมสอนโลก นี้เราก็เริ่มเห็นพระสงฆ์เรากระจัดกระจายกันช่วยชาติบ้านเมืองหลายแห่งหลายหน เราก็รู้สึกปลื้มปิติด้วย สมกับเจตนาหรือความรู้สึกของเรามีไว้แล้วแต่ดั้งเดิมเกี่ยวกับเป็นผู้นำ ๆ ถ้าได้พระสงฆ์เราเป็นผู้นำอันดับหนึ่ง ๆ ในที่ทั่ว ๆ ไปนับแต่ผู้ใหญ่ลงมา จะพินขึ้นมามากยิ่งกว่านั้นละ สมบัติเงินทองข้าวของจิตใจของประชาชนก็จะพินตัวขึ้นมาตามพระที่ท่านนำในทางที่ถูกที่ดีอย่างนี้ แต่นี้ก็ต้องเป็นอหิชาศัยของพระแต่ละองค์ ของพระแต่ละวัด ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาหาผู้น้อย เป็นเรื่องที่เราควรจะได้คิดได้เอง เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องละเอียดล่ออะไร คิดได้ทั้งนั้นถ้าต่างคนต่างคิดอย่างนี้แล้วบ้านเมืองของเราทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้นไปตาม ๆ กัน

แต่ถ้าจิตมันมัวหมองอยู่แต่ในมุตรในคุณในสัวมในถานแล้ว จะแยกตัวออกมาคิดอย่างนี้ก็ลำบากเหมือนกันนะ นี้ก็ไม่ตำหนิใคร ถ้าจิตวุ่นวายส่ายแส่วนไปกับสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ส่วนที่เป็นธรรมไม่สนใจ มันก็ทำอย่างนี้ไม่ได้ เพราะเรื่องเหล่านี้เป็นธรรม มันก็ต้องเป็นอยู่ตามสภาพของมันนั่นแหละ มันจึงลำบากนะ พี่น้องชาวไทยเราอาศัยพุทธศาสนา พุทธศาสนาอาศัยพระเป็นรากเป็นฐานตามบ้านตามเรือนต่าง ๆ ดังที่เราเห็นในที่ทั่ว ๆ ไป ปลูกบ้านปลูกเรือนที่ไหนเขาต้องสร้างวัดขึ้นมา บ้านเล็กบ้านน้อยก็มีวัดเป็นอย่างนั้นประจำมา อยู่ในป่าก็ยังมีวัด ก็เพื่อกราบไหว้บูชาทำบุญให้ทานเป็นที่อบอุ้มของเขาเอง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วพระเราก็เรียกว่าเป็นผู้นำตลอดมา ก็ควรจะได้คิดอ่านอย่างนี้ ช่วยกันตามกำลังความสามารถ บ้านเมืองของเรา ก็ควรมีความอบอุ่น คือประชาชนก็อบอุ่น เพราะพระเป็นผู้ใฝ่ใจในประโยชน์แก่โลกแก่สงสารร่วมกันกับประชาชน

เช่นอย่างการช่วยชาติบ้านเมืองอย่างนี้ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งถ้าพูดตามหลักธรรมชาติตามหลักธรรมแล้ว คำว่าจำเป็นคือจะต้องเกี่ยวข้องเป็นหัวหน้า หัวหน้านั้นก็คือศาสนาได้แก่พระ เป็นความชอบธรรมในการช่วยโลกช่วยสงสาร ไม่ได้ผิดเพี้ยนแต่ประการใดเลย ดังที่พวกเปรตมันมีมาก่อนแล้วแหละ เราออกช่วยบ้านช่วยเมืองก็มาคัดค้าน ทำไมไปทำไมใช้กิจของสงฆ์ ฟังซินะ มันเป็นเจ้าของคัมภีร์ใหญ่ ไปทำอะไรอย่างนั้นไม่

ใช้กิจของสงฆ์ ทางนี้มันก็สวนหมัดละซี อย่างนั้นละถ้าต่อยมามันสวนทันทีนะ ถ้าช่วยบ้านช่วยเมืองนี้ว่าไม่ใช่กิจของสงฆ์ แล้วอะไรละเป็นกิจของสงฆ์นะ

หนังสือพิมพ์หนังสือเพลินนั้นหรือ วิทยุหรือ วิทยุ โทรทัศน์นั้นหรือ โทรศัพทที่มีถือนั้นหรือ เป็นกิจของสงฆ์นะ นั้นเห็นใหม่ละมันสวน สิ่งอย่างนี้มันเป็นบ้ามันไปสนใจหาอะไร มันไม่ใช่กิจของสงฆ์ เป็นข้าศึกของพระร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ไปเลยทำไมไม่คิด แต่เวลาเราออกช่วยโลกช่วยสงสารไม่มีการกระทบกระเทือนความเสียหายแต่อย่างใดเลย พระบาลีพระพุทธเจ้าก็อ้างมาแล้ว พระพุทธเจ้าทรงดำเนินมาก่อนมหากาธุณโก นาโถ หิตาย สพฺพปาณินิ นี้เรายกมาย่อ ๆ พระพุทธเจ้าเป็นพระเมตตา มหากาธุณาคุณอันยิ่งใหญ่ ทำประโยชน์แก่สัตว์โลกทั้งหลายนี้หาประมาณไม่ได้ นี่บาลีแปลออกมา นี่ไม่ใช่กิจของสงฆ์ กิจของใคร ใครเป็นคนบัญญัติแสดงธรรมอันนี้ แล้วใครเป็นผู้ดำเนินมาก่อน ที่ทำประโยชน์ให้โลกตั้งแต่ตรัสรู้แล้วสั่งสอนสัตว์โลกหรือชนสัตว์โลก ที่จะช่วยแบ่งหนักแบ่งเบากันได้ที่ตรงไหนพระองค์ก็ช่วยที่ว่า หิตาย สพฺพปาณินิ คือพระองค์ทรงทำประโยชน์แก่โลกหาประมาณไม่ได้เลย

นี่ผลงานของศาสดาเป็นอย่างนั้น แล้วทำไมเราจะมาอวดดีอวดเก่งกว่าศาสดาว่างานอย่างนี้ไม่ใช่กิจของสงฆ์ แล้วกิจของสงฆ์แท้คืออะไร มันก็ย้อนกันละซีที่นี่ เราไม่ทราบนะว่ากิจของสงฆ์คืออะไร ก็ใส่เข้าไปตรงนั้นละซี หนังสือพิมพ์-หนังสือเพลิน, วิทยุ เทวทัต วิทยุ, โทรศัพทที่มีถือนั้นหรือเป็นกิจของสงฆ์นะ ถึงได้สนใจเอาหน้าหนา กุฎิหลังหนึ่ง ๆ ไม่ทราบว่ก่ขึ้นก็อันจนเจ้าของเข้าไปนอนไม่ได้ เต็มอยู่แต่กิจของสงฆ์เหล่านี้ทั้งนั้น นั่นบทจะเอา เห็นใหม่ละ ตอบโต้ยังงี้ คัมภีร์ด้วยกัน คัมภีร์เดียวกัน พอตอบมาปั๊บก็เอาอีกสองหมัดสามหมัดเข้าไปมันตายเลยว่ยังงี้ ความถูกต้องมันไม่สนใจ แต่ความผิดมันหน้าด้านทำกันอย่างนั้น นี่ซิมันถึงดูไม่ได้ ศาสนาจะมีเหลือที่ไหนเวลานี้ละ นี่เราเอาธรรมมาพูด เราเองก็อยู่ใต้วงแห่งธรรม ขอบข่ายของธรรม ผิดถูกเราอมรับตัวของเราเสมอ

เราไม่ถือว่าเราดีเราเด่นกว่าผู้ใด แต่ยกธรรมะที่ถูกต้องแม่นยำเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกมาสอน เพื่อให้โลกได้รับเป็นคติอันดีงามแล้วประพฤติปฏิบัติต่างหาก เราไม่ได้พูดเพื่อความโอ้อวดแล้วเหยียบย่ำทำลายผู้หนึ่งผู้ใด ในฐานะที่เราก็เป็นพระสงฆ์ประกาศศาสนามาตั้งแต่ครั้งพระพุทธเจ้าจนกระทั่งบัดนี้ สงฆ์ สรรณิ คจฺจนามิ เป็นผู้ประกาศพระศาสนาแทนองค์ศาสดาเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ทำไมเราจะพูดไม่ได้ สอนไม่ได้สอนคน เลวลงทุกวัน ๆ โอ๊ย.น่าทุเรศจริง ๆ บวชเข้ามาแทนที่จะมาส่งเสริมศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง บวชเข้ามากลับเอาไฟเอาไฟเข้ามาเผาตลอด ๆ บวชเข้ามามาก

เท่าไรยิ่งสร้างความเลวมาก เป็นฟินเป็นไฟเผาบ้านเผาเมืองทั้งชาติทั้งศาสนาไปพร้อม ๆ กัน มันเป็นอย่างนี้นะ เดียวนี้มันตรงกันข้ามแล้วนะ

บวชเข้ามาก็เอาธรรมะเป็นเชิงเหยียบขึ้นละซิ เอาธรรมะเข้ามา แล้ววิชาทางโลก, วิชากิเลส, วิชาส้วม, วิชาถ่าน มันก็ขึ้นเหยียบแหกไปหมดเลย ธรรมะไม่มีความหมาย เป็นเชิงรองเหยียบขึ้นของส้วมของถ่านคือวิชาของโลก ภาษาศาสนาท่านว่า ตีรัจฉานวิชา วิชาของสัตว์ แปลออกเป็นอย่างนั้น ตีรัจฉานวิชา วิชาของสัตว์ตีรัจฉาน สัตว์ตีรัจฉานกับโลกทั้งหลายเป็นคลังกิเลสด้วยกันรวมเข้าหาสัตว์ตีรัจฉานได้เลย นั่นหลักธรรมของท่านมีอยู่ ท่านไม่ได้มาเกี่ยว วิชาทางโลกเป็นโลกไป วิชาทางธรรมเป็นธรรมไป ไม่ให้คละเคล้ากันเพราะเป็นข้าศึกของกันและกัน ถ้าวิชาทางโลกเข้ามาคละเคล้า โลกนี้พุดย่อม ๆ นะ ตีรัจฉานวิชานี้พุดเต็มบพเต็มบาทของบาลี วิชาของคลังกิเลสของตัวสกปรกท่านจึงเรียกว่าตีรัจฉาน

เมื่อเอาอันนี้เข้ามาเมื่อไรมันก็เหยียบทันทีเลย เหยียบวิชาทางธรรม ทางธรรมที่เรียนมาแล้วเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพื่อผลประโยชน์แก่ตนและส่วนรวม ล้มเหลวไปหมดก็มีแต่วิชาของกิเลสความเห็นแก่ได้เห็นแก่เอา เห็นแก่รำแก่รวย เห็นแก่ยศถาบรรดาศักดิ์ มันก็เหยียบกันละซิที่นี้ เข้าไปหาธรรมเหยียบธรรม ธรรมไม่มีความหมาย เรียนชั้นไหนก็เรียนเถอะ ไม่ได้สนใจปฏิบัติแล้วไม่มีความหมายทั้งนั้นธรรมก็ดี เพชรก็เพชร พลอยก็พลอย ที่มาวางอยู่นี้เกิดประโยชน์อะไร ถ้าไม่เอาไปทำประโยชน์ก็ไม่เกิดนี้ธรรมก็เป็นธรรม เลิศเลอมาแต่ไหนแต่ไร ใครไม่ยึดมาปฏิบัติก็ไม่มีความหมายอะไร เช่นเดียวกัน

เรียนธรรมเดี๋ยวนี้เรียนอย่างนั้นนะ ไปดูเอาเราพูดอย่างจ้ง ๆ อย่างนี้ละ เห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู รู้ด้วยใจทุกอย่าง เรียนผ่านมามากด้วยกัน ทำไมจะไม่รู้ จะมาโกหกกันได้หรือ แต่ก่อนตั้งแต่สมัยเราย้อนหลังนี้เห็นได้ชัด ๆ ไม่มีวิชาทางโลกเข้าไปเกี่ยวข้องกับศาสนาเลยกับพระนะไม่มี เรียนวิชาไหนชั้นไหนเป็นวิชาชั้นนั้นล้วน ๆ วิชาทางโลกแม้แต่เด็กเขามาเป็นลูกศิษย์พระอยู่ในวัดในวา เต็มไปหมดนั่นแหละวัดไหนก็ดี เขาเรียนอยู่โรงเรียน เขามาอาศัยพระเป็นลูกศิษย์พระ พ่อ-แม่มาฝากไว้กับพระเจ้าพระสงฆ์ ตอนเช้าเขาก็ไปโรงเรียน เขาก็ไปเรียนหนังสือทางโน้น เขาไม่ได้มาเกี่ยวกับพระนะ วิชาของเขาไม่ได้เข้ามาคละเคล้ากับพระ พระก็เรียนวิชาของพระล้วน ๆ อยู่อย่างนี้ตลอดมา

จากนั้นมาก็คืบคลานเข้ามาแล้วนะ ทางนี้ก็คืบคลานออกไป ก็ลากเข้ามาจะมาเผาละซิ ตั้งเป็นวิชาทางโลกทางสงสารแทรกเข้าในศาสนา สุดท้ายก็ตั้งเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ขึ้นมา มหาวิทยาลัยสงฆ์ไปดูซิมันมีวิชาอะไรบ้าง โกหกกันได้หรือ ยังทางธรรมนิต

หน่อย นอกนั้นมีแต่เรื่องโลกเรื่องสงสาร วิชาทางนูนทางนี้เข้ามา เอาพรवासเข้ามาสอน พระอยู่ในวัด พระก็เรียนวิชาธรรมะเพื่อเป็นพรवास สับสนปนเปกัน ทีนี้เรียนมากเท่าไรก็ยิ่งเลอะยิ่งเทอะไปหมดนะ นี่เห็นไหมวิชาทางโลกเข้าไปแทรกศาสนา แต่ก่อนไม่มีเลยตั้งเป็นโก้ ๆ มหาวิทยาลัยสงฆ์ ให้ทันสมัย ทันอะไรวิ่งตามกิเลสไม่รู้ตัว เรียนมากเท่าไรยิ่งเลอะยิ่งเทอะ บาบ-บุญไม่สนใจ หน้าด้านคือพวกที่เรียนวิชาทางโลกแทรกศาสนา เรียนมากเท่าไรยิ่งไปใหญ่ เรียนธรรมจริง ๆ ไม่สนใจกับโลก ไม่เป็น ถ้าเรียนธรรมจริง ๆ มันจะรู้อันนี้ชาวอันนี้ดำ คละเคล้ากันหมดแล้วมันจะรู้ว่าชาวว่าดำอะไร นอกจากพูดได้คำเดียวว่า หลังหมีเท่านั้นเอง หลังหมีดำ

ตั้งโก้ ๆ กันไว้นะ มันอดคิดไม่ได้ ใครจะเอาคอกหลวงตาไปตัดก็ไปตัดได้ถ้า หลวงตาพูดผิดไป ผู้ทำทำผิดหรือผู้พูดนี้ผิดเอามาวัดกันเดี๋ยวนี้อาหลักฐานพยานเข้ามายืนยันกัน สถานที่ต่าง ๆ ที่ใหญ่ ๆ โต ๆ มีชื่อเสียง เสียง ทันสมัยเช่น มหาวิทยาลัยสงฆ์ ไปดูชมมหาวิทยาลัยสงฆ์มีอะไร มีแต่วิชาทางโลก เอาครูเอาอาจารย์พรवासเข้ามาสอน พระเต็มไปหมด พระก็อ้าปากอยู่ตลอดเวลาไม่ได้สนใจกับบรรดากับธรรม เรียนแล้วก็เพื่อจะสึกออกไปอย่างนั้นละ ความหมายว่าอย่างนั้นจะเป็นอะไร ไปเรียนที่ไหนก็เรียนชิเรียนทางโลกก็เรียนไป เรียนทางธรรมก็เรียนไป ให้เป็นคนละแผนกคนละประเภทชียแยกไปปฏิบัติยังงี้ก็ได้ อย่าเอาเข้ามาคละเคล้าในจุดใหญ่ซึ่งจะเป็นความเสียหายแก่คนจำนวนมากที่เข้าไปเกี่ยวข้องนั้นจะเสียหายไปตาม ๆ กันหมด นั่นมันเสียตรงนี้อีกนะ ใครเรียนที่ไหนก็เรียนไป โดยเฉพาะเจ้าของก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง อย่าเอามาคละเคล้าของดิบของดีคือศาสนา

อย่างที่ท่านเรียนมา พระพุทธเจ้ามีเดรัจฉานวิชาที่ไหน พระพุทธเจ้าเป็นผู้ปิดเองนี่ เดรัจฉานวิชา ท่านไม่ให้มายุ่งนะ ท่านกันเอาไว้ตั้งแต่โน้นมาแล้วนะ ไม่ใช่มาอุทริพูดเวลานั้นนะ อะไรเป็นเดรัจฉานวิชาท่านให้ปิดออก ๆ หมด ท่านไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับธรรม มีมาดั้งเดิม จนกระทั่งสมัยที่เราเรียนหนังสือนี้ก็มีเต็มสัดเต็มส่วนอยู่ดั้งเดิมนะ วิชาทางโลกไม่เข้ามาแผงได้เลย วิชาทางธรรมเป็นธรรม โลกเป็นโลก แล้วต่อมาก็ตั้งเป็นนั่นเป็นนี่ขึ้นมา เรื่อยขึ้นมา เลยเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมด มันเจริญ ๆ อะไรเจริญแต่สัวมแต่ถานทั้งนั้น เรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่มีทางจะเจริญในหัวใจคนผู้สนใจในสัวมในถานตามหลักวิชาประเภทเหล่านี้ะ ไม่มีว้างันเลย ตัดขาดกันเลยก็ได้

ไม่ได้สนใจกับบรรดากับธรรม บวชเข้ามาก็ได้อาศัยชาวบ้านเขากินวันหนึ่ง ๆ เรียนวิชาเป็นของตัวเองเพื่อจะโดดออกไปเท่านั้นเอง หลักใหญ่มันเป็นอย่างนั้นจะให้ว่ายังไง ถ้าเรียนธรรมเป็นธรรม ตั้งหน้าตั้งตาเรียนมีหิริโอตตปปะ มีความละอายต่อบาป ต่อกรรม ประพฤติตัวเป็นศีลเป็นธรรม อย่างนั้นเราไม่ว่าคนประเภทนั้น แต่ส่วนมากมีตั้ง

แต่ที่อย่างที่ว่าที่ตำหนิอยู่เวลานี้ละ ผู้ที่ท่านเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ท่านไม่เข้าไปเกี่ยว ท่านไม่เข้าไปยุ่ง วิชาเหล่านี้มันก็มีมาดั้งเดิม แต่ไม่เอาเข้ามายุ่งกันมันก็ไม่เป็นไฟเผากัน ถ้าเอาเข้ามายุ่งเมื่อไรก็เผากันเมื่อนั้น เช่นอย่างไฟกับฟืน ไฟทิ้งไว้ฟืน ฟืนทิ้งไว้ไฟ น้ำมัน แม้จะเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงก็ตาม ไฟอยู่น้ำมันก็ไม่ติดกัน ก็ไม่เผากัน ถ้าเอาเข้ามาคละเคล้ากันเมื่อไรขึ้นเป็นเปลวเลยเช่นไหมล่อ ไหมไปหมดทั้งโลก อันนี้วิชาทางโลกกับทางธรรมมันก็แบบเดียวกัน โลกเป็นโลก ธรรมเป็นธรรม ต่างคนต่างก้าวเดิน แน่ะ มันก็เป็นประโยชน์ของมันอย่างนั้น เอาเข้ามาคละเคล้ากันเมื่อไรก็เป็นอย่างที่เห็นนี้ เห็นไหมพวกหน้าด้านที่มันเป็นอยู่เวลานี้ แหมเราสลดสังเวชนะคราวนี้

อ้าว. ฟืนน้องทั้งหลายเอาคอกหลวงตาเป็นประกัน ตัดคอเลยถ้าหลวงตาพูดผิดจากอรรถจากธรรม ไม่ว่าจะตำหนิไม่ว่าจะชม เราเกิดมาบวชมานานแล้วเราไม่เคยเห็นพระหน้าด้านอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ แหมด้านจริง ๆ นะ พิลึกพิลั่น มีแต่เรียนสูง ๆ มันสูงตั้งแต่ชื่อแต่นามแต่ทีฐิมานะ ความอวดรู้อวดฉลาด หลงยศหลงลาภ หลงความร่ำความรวย หลงอำนาจบาตรหลวงใหญ่โตเท่านั้นแหละ เห็นไหมวิชานี้มันไปมันไปอย่างนั้นนะ ถ้าวิชาธรรมแล้วไม่ไป วิชาโลกนี้มันสร้างความเลวร้าย เวลานี้ประเทศไทยร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ เรายังวิตถวิจารณ์กลัวสังฆเภทจะกระจายขึ้นมา เป็นครั้งที่สอง ก็รู้จักกันอยู่ที่นี่พวกนี้ไม่รู้ได้ยังไง รู้แท้ ๆ แต่ความลามกจกเปรตความต่ำช้าเลวทรามของจิตใจมันไม่หมุนหาธรรม จะมีแต่เอาตั้งแต่ส้วมแต่ถ่านโกยขึ้นมากินกันกลืนกันเท่านั้นละ มันถึงได้สร้างความลามกจกเปรตให้โลกทั้งหลายได้เดือดร้อนทั่วประเทศไทยเราเวลานี้ จะไปจากไหน ใครก็รู้เห็นกันทุกคน ๆ

ใครไม่ได้เอากำรตุนนี้ไปติดไว้บ้างนะ ไปประกาศทั่วประเทศไทย กำรตุนนี้เขียนแหมเหมาะสมควรมากที่สุด กำรตุน คราวนั้นใครยังไม่ทันดูอย่าด่วนกลับไปดูเสียก่อน กำรตุนเขาเขียนไว้ไม่ต้องถามหาละเราไม่บอก ไปอ่านดูก็รู้จักกันอยู่นั้นกำรตุน อตขบขันไม่ได้ละ มีรูปพระด้วยกำรตุนนั้นนะ รูปพระยืนหนังสือธรรม นี้ ๆ ๆ ฟัง

ใครทำลายศาสนา นี่ขึ้นต้นกำรตุน มีรูปนายกรัฐมนตรี อันหนึ่งมีธรรมะ รูปหนึ่งเป็นรูปนายกฯ รูปเด็กที่อยู่หน้านายกฯนั้นเป็นเด็กลูกศิษย์วัด ถือปิ่นโตสองเถาเถาหนึ่งมือซ้าย เถาหนึ่งมือขวา อาจารย์ใหญ่นั้นมือหนึ่งถือธรรมะ トラธรรมจักร แล้วมือซ้ายถือพัด พัดปลายแหลมเสียด้วยเหมือนพัดหลวงตาบวอยู่ข้างบน พัดเจ้าฟ้าเจ้าคุณเสียด้วย หลวงตาบวก็เป็นเจ้าคุณอยู่ข้างบน พัดมันเหมือนกันจึงวัดกันได้ถูกต้อง เพราะเราก็มีพัดเข้าใจไหม พัดข้างนี้เตือนตีเสียด้วย ฟังซิ ดิตอยู่หน้าพัดเลยดิตอยู่ตรงนี้ ทางนี้เป็นด้านธรรมะมือขวา มือซ้ายยกพัดขึ้นอย่างนี้ เขียนไว้หน้าพัดนั้นว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย ดิตอยู่ที่พัดนี้ละ เกิด แก่ เจ็บ ตาย อ้าย สอนดิบสอนดีนะสะดุดใจเป็นคติได้ดี

มาก เอมาบั้งหน้าอยู่นี้ ทางนี้เป็นธรรมจักร มือซ้ายนี้เป็นพัดแล้วก็ตีหน้าพัดว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย

อันที่สามนี้มีมือขวาถือใบปลิวโถมตีผู้คัดค้าน แล้วใบปลิวยกย่องพวกเดียวกันว่า ศาสนาจะยืนยงจงเชื่ออาตมา แล้วทางซ้ายมือนี่อำนาจผลประโยชน์ พวกบ้ายศ บ้าลาก บ้าตื่นชื้อตื่นเสียง แล้วบิดเบือนธรรมะ อยู่ในยามนี้แสดงเปลวออกไปนี้ เปลวของความ โลกความลึมเนื้อลึมตัว ความหลงยศหลงลาภ มันแสดงออกจากยามนี้เห็นใหม่ ยามใน การ์ตูน แสดงเปลวขึ้นไป เจ้าของยังพูดได้สบายเลยว่า ศาสนาจะยืนยงจงเชื่ออาตมา อู๊ย ฟังแล้วสลดสังเวชนะ เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้ตำหนิติเตียนใครด้วยเจตนาที่จะมุ่งร้ายต่อใคร เราเอาความจริงมาพูดเพื่อให้ผู้ต้องการความจริงได้ยึดเป็นคติตัวอย่าง เราบอกว่าเราบวชมานานแล้ว เรายังไม่เคยเห็นพระที่หน้าต้อหน้าดำอันสันดานหยาบที่สุด เหมือนคราวนี้นะ

ธรรมดาพระต้องเป็นผู้นำในทางที่ถูกที่ดีมีศีลมีธรรม พูดออกมาเป็นคำสัตย์คำจริงเชื่อถือได้นั้นเรียกว่าพระ เป็นที่ตายใจของคน นี้ออกมาคำไหนมีตั้งแต่ต้นแต่โถมตี คนนี้โถมตีคนนี้ไม่มีชั้นดีเลย นี่คือกองอันดับหนึ่งที่สร้างความเลวร้ายพินไฟต่อชาติต่อ ศาสนาอยู่เวลานี้ ใครยังไม่ได้ยินให้ฟังเอามาเป็นคติเครื่องสอนตัวเอง อย่าให้เป็นอย่าง นี้เข้าใจเธอ นี่เลวร้ายมากที่สุดเลยเชียะว ไม่ยอมฟังเสียงใครมีแต่จะสอดมือเข้าไป หลวมแขนสอดแขน มีแต่จะเอา ๆ ทำเดี๋ยว ทั้งต้อทั้งดำน ทั้งลุกลี้ลุกกลน ขนแต่พินแต่ ไฟเผาไปหมดทุกแห่งทุกหนเวลานี้ นี่ละดูเอา ประจักษ์แล้วเวลานี้กำลังเอากัน เรานี้ ทุเรศจริง ๆ

การพูดอย่างนี้เราช่วยชาติบ้านเมืองช่วยโลกช่วยสงสารช่วยศาสนา เราไม่ตั้ง หน้าเป็นข้าศึกต่อผู้ใด เราถือธรรม ธรรมเหนือทุกอย่าง เพราะฉะนั้นการพูดผิดพูดถูก เราจึงพูดได้เต็มคำสัตย์คำจริงตามความถูกต้องหรือไม่ถูกต้องประการใด พูดได้เต็ม เม็ดเต็มหน่วยด้วยกัน เราไม่ได้อยู่ในวงหมากัดกันอย่างนี้เราพูดจริง ๆ เราสอนด้วย เหตุด้วยผลด้วยอรรถด้วยธรรมโดยแท้จริง เราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ธรรมพระ พุทธเจ้าเป็นมาอย่างนั้น นี่เราก็บอกว่าเลว เอาอะไรเป็นเครื่องยืนยัน บวชมาก็เอาตัว พระมายืนยัน พระท่านทำอย่างนี้เธอ ในคัมภีร์ท่านสอนว่ายังงิ ตีเข้ามาจะว่ายังงิ ไม่มีคำว่าตีฆ่าตุน ว่าหลอกว่าลวง ว่าโถมตีคนนั้นโถมตีคนนี้ไม่มี ในหลักธรรมหลักวินัย ในชีวิตของพระผู้บำเพ็ญธรรมไม่มี สิ่งเหล่านี้ไม่มี

แต่นี้มันเป็นห้างร้านใหญ่โตอยู่กับพวกนี้ แห่งความเลวร้ายทั้งหลายเป็นห้าง ร้านใหญ่โต จะโค่นได้ทั้งชาติทั้งศาสนา ถ้าเจ้าของชาติศาสนานั่นอ่อนใจเมื่อไรจมนได้ไม่ เป็นอย่างอื่น ด้วยพินด้วยไฟกองมหาบรรลัยกัลป์นี้เผาได้ทั้งนั้นแหละ พิน้องทั้งหลาย

จำเอาไว้นะ เรานี้ทุเรศจริง ๆ เราไม่เคยเห็น โธ้ย ชัดเจนมากคราวนี้ พระพุทธเจ้าทั้งองค์ยังจะไปเหยียบย่ำทำลายด้วยการไปถอนวินัยของพระพุทธเจ้าออกมา ตั้งวินัยใหม่เข้าไปเป็นวินัยอำนาจปาเถื่อนเข้าไป ที่ตั้งเข้าไปนี้จะไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้า พี่น้องชาวไทยซึ่งรักศาสนาเป็นหัวใจแล้วมันก็จะถอยยังงั้น มันก็ต้องต่อต้านกัน นี่ละคือจะไม่ให้เหยียบหัวพระพุทธเจ้าความหมายก็ว่าอย่างนั้นแหละ ที่ขึ้นฮือฮา ๆ เวลานี้ละ ขึ้นจากอันนี้เอง ต้นเหตุมีอย่างนี้

คือจะไปเหยียบพระพุทธเจ้าที่เป็นศาสดาองค์แทนพระองค์ พระวินัยพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้แล้วว่า ธรรมและวินัยนั้นแลจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย แทนเรา ตถาคตเวลาเราตายไปแล้ว นี่ก็คือศาสดานั้นเอง แล้วก็จะมาเหยียบอันนี้อีก อย่างนี้ใครจะยอมกัน เหยียบเอาอย่างดื้ออย่างด้านสันดานหยาบที่สุด พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้ด้วยความบริสุทธิ์ใจพระทัยเลิศเลอแล้ว อันนี้จิตใจมันมีแต่สัวมแต่ถ่านเอาไปโปะหัวพระพุทธเจ้าได้ยังไง ชาวไทยมองดูทั่วหน้ากันเห็นกันอยู่ชัด ๆ ไม่ใช่คนตาบอดมันก็ต้องปิดกันละซิเข้าใจไหมละ นี่ละที่เลวมากที่สุด

เราพูดจริง ๆ เราพูดได้อย่างเต็มปาก การพูดของเรานี้ออกทางไหนออกได้เลย ถ้าผิดจากหลักความจริงแห่งธรรมทั้งหลายที่นำมาสอนเวลานี้ เราพูดได้อย่างจริง ๆ อย่างนี้ มันพึงเห็นอย่างนี้ที่หยาบโหล่นที่สุดคราวนี้ ไม่มีบุญมีบาป มีแต่ความดื้อด้านสันดานหยาบ ทุกอย่างให้ได้สมใจ ๆ ความถูกต้องดีงามไม่สนใจ สนใจตั้งแต่จะเอาให้ได้อย่างใจอย่างเดียว หลักธรรมของพระพุทธเจ้าไม่มีอย่างนี้ แล้วมาอยู่ในพระ พระแสดงตัวเป็นมหาภัยต่อชาติบ้านเมืองจะให้โลกเขาอาศัยใคร ไม่มีที่อาศัยแล้วนะ เทานั้นแหละ วันนี้พูดให้พากันนำไปเป็นข้อคิดให้ดี หลวงตาบัวพูดนี้ไม่ได้โกหก ให้เอาไปฟัง ถ้าตรงไหนหลวงตาพูดผิดเอามาตัดคอกหลวงตาบัวได้เลย ถ้าพูดผิดหาแก้งเรื่องแก้งราวใส่คนอื่นคนใดก็ตาม เขาทำถูกเราว่าผิดไป เอ้า ตัดคอกได้เลย เราพูดตามหลักความจริงเท่านั้น ที่นี้ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com